

P.Z.E. br. 780

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/210

URBROJ: 65-19-07

Zagreb, 26. studenoga 2019.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. studenoga 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija i Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 780

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-01/152

Urbroj: 50301-25/06-19-9

Zagreb, 26. studenoga 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/210*50-19-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	26-11-2019		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/19-01/210	Org. jed.	65
Urudžbeni broj:	50-19-06	Pril.	1
		Vrij.	20

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrnušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija i Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, studeni 2019.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18), u članku 2. iza podstavka 7. točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se podstavci 8. i 9. koji glase:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.),

- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25.3.2019.).“.

Članak 2.

Iza članka 7. dodaje se članak 7.a koji glasi:

„Članak 7.a

(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun, otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijena prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

- a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba,
- b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i
- b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i
- b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještene, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.”

Članak 3.

Iza članka 13. dodaje se članak 13.a koji glasi:

„Članak 13.a

(1) Kada se ista dobra isporučuju uzastopno te se otpremaju ili prevoze iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog isporučitelja do zadnjeg kupca u nizu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredniku.

(2) Odstupajući od stavka 1. ovoga članka, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci dobara koju je obavio posrednik u slučaju u kojem je posrednik svojeg isporučitelja obavijestio

o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) „Posrednik“ u smislu ovoga članka je isporučitelj u nizu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi dobra ili to za njegov račun obavlja treća osoba.“.

Članak 4.

U članku 33. stavku 7. na kraju rečenice briše se točka i dodaje tekst koji glasi: „ili ako porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.“.

Članak 5.

U članku 38. stavku 2. točki e) riječi: „Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima“ zamjenjuju se riječima: „općim aktom o ortopedskim i drugim pomagalima“.

U stavku 3. točka z) mijenja se i glasi:

„z) usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača te nositelja fonogramskih prava koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za intelektualno vlasništvo,“.

Iza točke z) dodaje se točka za) koja glasi:

„za) pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu.“.

U stavku 4. iza riječi: „stope PDV-a,“ dodaju se riječi: „te što se smatra pripremanjem i usluživanjem jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta.“.

Članak 6.

U članku 39. stavku 1. točki c) riječi: „neovisno o pravnom obliku,“ brišu se.

U točki e) riječi: „neovisno o pravnom obliku,“ brišu se.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Članak 7.

U članku 41. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:

„a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobra ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. dobra se isporučuju drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u toj drugoj državi članici i
2. porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik kojoj se obavlja isporuka registrirana je za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici te je isporučitelju dala svoj PDV identifikacijski broj,“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Oslobodenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se ako porezni obveznik isporučitelj ne podnese Zbirnu prijavu iz članka 88. ovoga Zakona ili ako u podnesenoj Zbirnoj prijavi ne iskaže točne podatke iz članka 88. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, osim ako može opravdati svoj propust u skladu sa zahtjevima Porezne uprave.“.

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 8.

U članku 48. stavku 2. riječi: „iz stavka 1. točaka a) i c)“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 1. točaka a), b), c), d) i e)“.

Članak 9.

U članku 77. stavku 1. iza prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi:

„Ako se porezni obveznik ne prijavi u registar obveznika PDV-a iako je vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava upisuje ga u registar obveznika PDV-a po službenoj dužnosti o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.“.

Članak 10.

U članku 83. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućava provjeru pravilne primjene tog aranžmana. Porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju tih dobara.“

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavaka 1., 2., 3. i 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1., 2., 3., 4. i 5.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.

Članak 11.

U članku 85. stavku 10. u prvoj rečenici iza riječi: „posebnu evidenciju o primljenim računima“ dodaju se riječi: „za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3“.

Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:

„(12) Porezni obveznik iz stavka 9. ovoga članka koji obavlja povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske obvezan je podnijeti Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika prije ulaska u Republiku Hrvatsku te je istu obvezan u pisanom obliku imati u prijevoznom sredstvu.“.

U dosadašnjem stavku 12. koji postaje stavak 13. iza riječi: „Republike Hrvatske“ dodaju se riječi: „te način podnošenja, oblik i podatke koji se upisuju u Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika“.

Članak 12.

U članku 88. stavku 1. iza točke c) točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke c) dodaje se točka d) koja glasi:

„d) PDV identifikacijskom broju poreznih obveznika kojima su namijenjena dobra koja se otpremaju ili prevoze u okviru aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima iz članka 7.a ovoga Zakona te o svakoj izmjeni dostavljenih podataka.“.

Članak 13.

U članku 125.i stavku 1. broj: „3.000.000,00“ zamjenjuje se brojem: „7.500.000,00“.

Članak 14.

U članku 125.k stavku 2. broj: „3.000.000,00“ zamjenjuje se brojem: „7.500.000,00“.

Članak 15.

U članku 131. stavku 1. točki 3. riječi: „članak 39. stavci 1., 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „članak 39. stavci 1. i 2.“.

U stavku 1. točki 28. iza riječi: „posebnu evidenciju o primljenim računima“ dodaju se riječi: „za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3“ te se točka zamjenjuje zarezom.

Iza točke 28. dodaje se točka 29. koja glasi:

„29. ne podnese Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i/ili u njoj iskaže netočne i/ili nepotpune podatke (članak 85. stavak 12.).“.

Članak 16.

U članku 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 106/18) u izmijenjenom članku 38. stavak 1. briše se.

Članak 17.

U članku 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 106/18) riječi: „osim članka 6. ovog Zakona u dijelu kojim se mijenja članak 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14. i 115/16.) koji stupa na snagu 1. siječnja 2020.“ brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

(1) Porezni obveznici koji nisu ispunjavali uvjete iz članka 39. stavka 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18) te su na obavljene isporuke obračunavali PDV, od 1. siječnja 2020. primjenjuju oslobodenje od plaćanja PDV-a temeljem odredbi članka 39. stavka 1. točaka b), g), h), i), l), m) i n) toga Zakona i obvezni su ispraviti odbitak pretporeza za gospodarska dobra koja će koristiti za obavljanje isporuka oslobođenih plaćanja PDV-a sukladno odredbama članka 63. i 64. toga Zakona.

(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka koji su 2019. godine upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev, mogu iznimno od odredbi članka 90. stavka 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18) do 15. siječnja 2021. godine podnijeti zahtjev za brisanje iz registra obveznika PDV-a nadležnoj ispostavi Porezne uprave ako u 2020. godini nisu ostvarili vrijednosti isporuka dobara ili obavljenih usluga veće od iznosa iz članka 90. stavka 1. toga Zakona.

Članak 19.

Porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u 2019. godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2020. godine, moraju o tome najkasnije do 20. siječnja 2020. godine dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Članak 20.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17 i 1/19) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 21.

Ministarstvo financija će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 22.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2020. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18) primjenjuje se od 1. srpnja 2013. godine.

Programom Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016.-2020., između ostaloga, utvrđeni su ciljevi koji se odnose na porezni sustav i cjelovitu poreznu reformu. Na temelju sveobuhvatne analize poreznog sustava u tri kruga poreznog rasterećenja provedena je porezna reforma u razdoblju od 2017. do 2019. godine. Četvrtim krugom poreznog rasterećenja nastavili bi se ciljevi porezne reforme kojim bi se omogućilo smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, jednostavan i socijalno pravedniji porezni sustav, administrativna rasterećenja te veća pravna sigurnost za porezne obveznike.

Osim navedenog potrebno je izvršiti daljnje usklađivanje i implementiranje odredbi Direktive Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama s učinkom od 1. siječnja 2020. godine, te Direktive Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

U skladu s provedenom analizom poreznog sustava na području PDV-a i obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, te zbog daljnjeg pojednostavnjenja i rasterećenja poslovanja poreznim obveznicima, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama s učinkom od 1. siječnja 2020. godine, a radi provedbe određenih poboljšanja vezano uz pravila koja se primjenjuju na području PDV-a i to za prekogranične transakcije u odnosu na ulogu PDV identifikacijskog broja u kontekstu oslobođenja za isporuke unutar Europske unije, aranžmane za premještanja dobara, isporuke u nizu i dokaza o prijevozu za potrebe oslobođenja transakcija unutar Europske unije. Navedenim promjenama poboljšat će se funkcioniranje i pojednostaviti određena pravila sustava PDV-a za oporezivanje trgovine među državama članicama. Pojednostavnjenja obuhvaćaju:

- pojednostavnjenja kod premještanja dobara na način da prodavatelj prenosi dobra u skladište koje je na raspolaganju stjecatelju u drugoj državi članici i taj stjecatelj postaje vlasnik dobara nakon što ih povuče iz skladišta. Naime, premještanje je transakcija u kojoj isporučitelj prenosi dobra za stjecatelja, ali ne prenosi se odmah pravo raspolaganja u svojstvu vlasnika nad dobrima. Stjecatelj može preuzeti dobra iz zaliha isporučitelja po vlastitom nahodanju pri čemu dolazi do isporuke dobara. U skladu sa važećim pravilima o PDV-u smatra se da je porezni

obveznik koji prenosi vlastita dobra u drugu državu članicu kako bi stvorio zalihe za kupca obavio isporuku dobara koja je u državi članici otpreme oslobođena PDV-a. Po dolasku dobara u drugu državu članicu dolazi do stjecanja dobara unutar Europske unije u državi članici u koju su dobra premještena te je porezni obveznik koji je obavio premještanje u drugu državu članicu obavezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici kako bi mogao prijaviti stjecanje dobara unutar Europske unije. Kada se dobra iz zaliha dostave stjecatelju tih dobara nastaje druga isporuka čije je mjesto isporuke u državi članici u kojoj se zaliha nalazi. Međutim, radi pojednostavnjenja premještanja dobara, ako je riječ o transakciji između dva porezna obveznika, premještanje se smatra jednom isporukom u državi članici otpreme i stjecanjem unutar Europske unije u državi članici u kojoj su dobra smještena, čime se izbjegava potreba za registriranjem isporučitelja u svakoj državi članici u koju je obavio premještanje dobara.

- isporuke u nizu u pogledu jedinstvenih kriterija i odgovarajućih zakonodavnih poboljšanja za veću pravnu sigurnost i usklađenu primjenu pravila o PDV-u pri određivanju obračuna PDV-a za isporuke u nizu, uključujući trostrane poslove. Isporuke u nizu su uzastopne isporuke istih dobara pri čemu su isporučena dobra podvrgnuta jedinstvenom prijevozu unutar Europske unije između država članica. U tom se slučaju prijevoz mora pripisati jednoj isporuci unutar isporuke u nizu kako bi se utvrdilo na koju se isporuku primjenjuje oslobođenje od PDV-a propisano za isporuke unutar Europske unije. Stoga, radi pojednostavnjenja pravila kada u isporuci u nizu sudjeluju i posrednici propisuje se da se isporukom s prijevozom smatra isporuka obavljena posredniku. Međutim, ako je posrednik svojeg dobavljača obavijestio o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze isporukom s prijevozom smatra se isporuka koju je obavio posrednik.

- PDV identifikacijski broj kao materijalni uvjet za primjenu oslobođenja za isporuke dobara unutar Europske unije. Naime, PDV identifikacijski broj sukladno presudi C-273/11 od 6. rujna 2012. godine nije bio materijalni nego formalni uvjet za primjenu oslobođenja za isporuke unutar Europske unije. Obzirom da je razmjena informacija o PDV-u putem VIIES-a ključna za obavješćivanje države članice u kojoj dobra završavaju o dolasku dobara na njeno područje te je stoga bitan element u borbi protiv prijevara propisuje se da je PDV identifikacijski broj materijalni uvjet za primjenu oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke unutar Europske unije.

2. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ.

3. zadržavanje opće stope PDV-a od 25% kako bi se osigurala financijska sredstva za povećanje plaća i porezno rasterećenje plaća kroz porez na dohodak te osigurala sredstva za kompenzaciju jedinicama lokalne samouprave kako se ne bi ugrozila realizacija već započetih višegodišnjih projekata. Zadržavanjem opće stope PDV-a od 25% ujedno se uvažavaju primjedbe zainteresirane javnosti iznesene tijekom javnog savjetovanja. Sniženje stope PDV-a na 13% za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu te za nositelje fonogramskih prava, radi rasterećenja poslovanja, što će poreznim obveznicima omogućiti da samostalno odluče na koji će način usmjeriti razliku nastalu zbog sniženja stope PDV-a.

4. brisanje uvjeta za primjenu oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti radi izjednačavanja primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne

ovlasti. Prema sadašnjim odredbama oslobođenje od plaćanja PDV-a primjenjivo je pod uvjetom da ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti koje obavljaju određene djelatnosti od javnog interesa ne teže ostvarivanju dobiti te ako se dobit ipak ostvari da se ne raspodjeljuje, nego se koristi za nastavak ili poboljšanje obavljanja usluga. Kako bi se izjednačila primjena oslobođenja od plaćanja PDV-a poreznim obveznicima za određene djelatnosti od javnog interesa neovisno o tome tko obavlja isporuku, odnosno neovisno o tome teže li ostvarivanju dobiti te raspodjeljuju li ostvarenu dobit ili ne, predlaže se brisanje navedenih uvjeta.

5. olakšavanje poslovanja poreznim obveznicima povećanjem praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 7.500.000,00 kuna.

6. ostale manje izmjene kao što je ispravak obveze PDV-a kod promjene porezne osnovice u slučaju kada porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Navode se akti Europske unije, odnosno zadnje izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim je odredbama, između ostalog Zakon usklađen.

Uz članak 2.

Predlaže se da se prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra isporukom dobara uz naknadu. Nadalje s tim u vezi propisuju se uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se mogao primijeniti aranžman za premještanje dobara odnosno u kojim slučajevima isti nije moguće primijeniti.

Uz članak 3.

Predlaže se da se kod isporuka u nizu kod kojih sudjeluju posrednici isporukom s prijevozom smatra isporuka obavljena posredniku, odnosno da se u slučaju ako je posrednik svojeg isporučitelja obavijestio o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze isporukom s prijevozom smatra isporuka koju je obavio posrednik. Nadalje predlaže se da je posrednik za potrebe ovog članka isporučitelj u isporuci u nizu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi dobra ili to za njegov račun obavlja treća osoba.

Uz članak 4.

Predlaže se odredba kojom bi se propisala mogućnost ispravka obveze PDV-a kod promjene porezne osnovice u slučaju kada porezni obveznik kojemu su isporučena dobra ili obavljene usluge nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu, a pisano izvijesti isporučitelja da nije zatražio povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ili članka 68. ovoga Zakona.

Uz članak 5.

Zbog promjene naziva posebnog propisa kojim se propisuje lista ortopedskih i drugih pomagala, predlaže se općenitije upućivanje na posebni propis, a ne izričito upućivanje na naziv posebnog propisa, kako u slučaju ponovne promjene naziva posebnog propisa ne bi bile potrebne izmjene Zakona o PDV-u. Navedena promjena odnosno općenito upućivanje na

posebni propis ne dovodi do promjena u oporezivanju sniženom stopom PDV-a od 5% ortopedskih i drugih pomagala. Zbog preciziranja u skladu s odredbama Zakona o sustavu državne uprave predlaže se da se pojam središnje državno tijelo nadležno za intelektualno vlasništvo zamijeni s pojmom tijelo državne uprave nadležno za intelektualno vlasništvo te da se snižena stopa PDV-a od 13% primjenjuje i za nositelje fonogramskih prava. Također, predlaže se odredba kojom će se propisati oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 13% pripremanja i usluživanja jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu te da će s tim u vezi provedbu propisati ministar financija.

Uz članak 6.

Predlaže se brisanje uvjeta za primjenu oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti. Prema sadašnjim odredbama oslobođenje od plaćanja PDV-a primjenjivo je pod uvjetom da ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti koje obavljaju određene djelatnosti od javnog interesa ne teže ostvarivanju dobiti te ako se dobit ipak ostvari da se ne raspodjeljuje, nego se koristi za nastavak ili poboljšanje obavljanja usluga. Kako bi se primjena oslobođenja od plaćanja PDV-a omogućila poreznim obveznicima koji obavljaju određene djelatnosti od javnog interesa neovisno o tome teže li ostvarivanju dobiti te raspodjeljuju li ostvarenu dobit ili ne, predlaže se brisanje navedenih uvjeta.

Uz članak 7.

Predlaže se oslobođenje od PDV-a za isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobra ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu te uvjeti koji moraju biti ispunjeni. Također predlažu se odredbe o tome kada se ne može primijeniti oslobođenje za isporuke unutar Europske unije.

Uz članak 8.

Predlaže se proširivanje mogućnosti da ministar financija pravilnikom propiše detaljnije odredbe u vezi s isporukama koje su izjednačene s izvozom.

Uz članak 9.

Predlaže se radi dodatnog pojašnjenja da u slučaju ako se porezni obveznik ne prijavi u registar obveznika PDV-a iako je vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava upisuje ga u registar obveznika PDV-a po službenoj dužnosti o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Uz članak 10.

Predlažu se obveze prema kojima porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućuje provjeru pravilne primjene tog članka. Također predlaže se obveza prema kojoj i porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara mora voditi evidenciju tih dobara.

Uz članak 11.

Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a podnosi posebnu evidenciju o primljenim računima za razdoblje oporezivanja te se predlaže da se evidencija podnosi samo za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3. Nadalje, do sada su se činjenice bitne za oporezivanje prikupljale na temelju Općeg poreznog zakona (Narodne novine, br. 115/16 i 106/18), međutim radi jasnijeg propisivanja i nomotehničke ispravnosti predlaže se da se isto propiše Zakonom o porezu na

dodanu vrijednost u odnosu na obvezu da je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske obavezan podnijeti Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika prije ulaska u Republiku Hrvatsku te je istu obavezan u pisanom obliku imati u prijevoznom sredstvu. Također predlaže se da će ministar financija Pravilnikom propisati način podnošenja, oblik i podatke koji se upisuju u Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika.

Uz članak 12.

Predlaže se da se u Zbirnoj prijavi iskazuje i informacija o PDV identifikacijskom broju poreznih obveznika kojima su dobra namijenjena te koja se otpremaju ili prevoze u okviru aranžmana za premještanje dobara te o svakoj izmjeni dostavljenih podataka.

Uz članke 13. i 14.

Predlaže se povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3.000.000,00 kuna na 7.500.000,00 kuna kako bi se olakšalo poslovanje poreznim obveznicima.

Uz članak 15.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem. Također se predlažu prekršajne odredbe u slučaju nepodnošenja Prijave usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i/ili iskazivanja netočnih i/ili nepotpunih podataka.

Uz članke 16. i 17.

Predlaže se zadržavanje opće stope PDV-a od 25% kako bi se osigurala financijska sredstva za povećanje plaća i porezno rasterećenje plaća kroz porez na dohodak te osigurala sredstva za kompenzaciju jedinicama lokalne samouprave kako se ne bi ugrozila realizacija već započelih višegodišnjih projekata. Obzirom da je članak 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 106/18.) u dijelu kojim se mijenja članak 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) trebao stupiti na snagu 1. siječnja 2020. godine, ovim izmjenama sprječava se stupanje na snagu odredbe koja propisuje opću stopu PDV-a od 24%, odnosno na snazi ostaje sadašnja odredba koja propisuje opću stopu PDV-a od 25%.

Uz članak 18.

Propisuju se prijelazne odredbe u vezi poreznog tretmana isporuka u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa koje obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti, a za koje nije bila moguća primjena oslobođenja od plaćanja PDV-a prema članku 39. stavku 1. točkama b), g), h), i), l), m) i n) i članku 39. stavku 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18) te o obvezi ispravka odbitka pretporeza u vezi s tim isporukama. Ako je porezni obveznik i dalje upisan u registar obveznika PDV-a ispravak pretporeza obavlja se svake godine za 1/5, odnosno 1/10 iznosa PDV-a koji je bio zaračunan za gospodarska dobra. Nadalje predlaže se da navedeni porezni obveznici koji su 2019. godine upisani u registar obveznika PDV-a na vlastiti zahtjev, što ih obvezuje sljedeće tri kalendarske godine, mogu iznimno 15. siječnja 2021. podnijeti zahtjev za brisanje iz registra obveznika PDV-a ako u 2020. godini nisu ostvarili vrijednosti isporuka dobara ili obavljenih usluga veće od 300.000,00 kuna.

Uz članak 19.

Predlaže se prijelazna odredba prema kojoj će iznimno, porezni obveznici koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2020. godine, moći najkasnije do 20. siječnja 2020. godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Uz članak 20.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17 i 1/19) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 21.

Propisuje se da će Ministarstvo financija u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinka ovoga Zakona.

Uz članak 22.

Propisuje se stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Očekuje se da će promjena dovesti do poboljšanja funkcioniranja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama. Nadalje, očekuje se daljnje pojednostavnjenje i rasterećenje poslovanja poreznim obveznicima kroz sniženje stope PDV-a na 13% za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu, izjednačavanje primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa, te povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3 na 7,5 milijuna kuna.

Obzirom da je članak 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 106/18) u dijelu kojim se mijenja članak 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) trebao stupiti na snagu 1. siječnja 2020. godine, ovim izmjenama predlaže se zadržati opću stopu PDV-a od 25%, zbog čega od 1. siječnja 2020. godine neće doći do procijenjenog smanjenja prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske.

Potrebno je napomenuti da nije moguće procijeniti financijski učinak na državni proračun Republike Hrvatske temeljem usklađivanja s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama jer se istom propisuju pojednostavnjenja za porezne obveznike kao i u vezi s brisanjem uvjeta za primjenu oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti. Također, vrlo je teško procijeniti kakav će učinak na državni proračun imati povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 7.500.000,00 kuna. Načelno pretpostavka je da će samo nastati određeni pomak u trenutku obveze plaćanja PDV-

a u odnosu na trenutak prava na odbitak pretporeza, što bi moglo rezultirati određenim odstupanjima koja bi mogla imati trenutni pozitivan ili negativan učinak, u konačnici učinak bi trebao biti neutralan. S obzirom na predloženu promjenu u vezi sa sniženjem stope PDV-a na pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu te za nositelje fonogramskih prava procjenjuje se da će ista imati utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u iznosu od oko 900 milijuna kuna godišnje pri čemu je učinak sniženja stope PDV-a za nositelje fonogramskih prava zanemariv.

Također je predloženo da od 1. siječnja 2020. ne dođe do primjene opće stope PDV-a od 24% propisane Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 106/18) kojim je procijenjeno smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske u iznosu od 1,6 milijardi kuna. Obzirom da je došlo do korekcije osnovice za obračun PDV-a na temelju kretanja osobne potrošnje ažurirana je promjena učinka koji prema tome iznosi 1,8 milijardi kuna. Uzimajući u obzir navedeno ovim Prijedlogom zakona procjenjuje se neto učinak na prihode državnog proračuna Republike Hrvatske u iznosu od oko 900 milijuna kuna koji nastaje kao razlika zbog zadržavanja opće stope PDV-a od 25% i sniženja stope PDV-a na pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu te za nositelje fonogramskih prava.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, a u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike te je predlagatelj u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio sljedeće:

U članku 5. stavak 3. izmijenjen je na način da se mijenja točka z) kako bi se predložilo oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 13% za nositelje fonogramskih prava. Ujedno zbog potrebe za nomotehničkom doradom točka x) postala je točka za), obzirom da slovo x nije slovo hrvatske abecede.

Članak 10. je doraden zbog nomotehničkih pravila prema kojima se renumeracija izmjenjena i dopuna pojedinih stavaka unutar članka vrši postepeno.

U članku 20. brisan je stavak 1. kojim je bilo predloženo da odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17 i 1/19) ostaju na snazi do stupanja na snagu pravilnika usklađenog s odredbama ovoga Zakona jer je isti suvišan.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru iznijeti su i neki prijedlozi koji nisu prihvaćeni. U nastavku se navode bitni prijedlozi te razlozi zašto isti nisu prihvaćeni.

Prijedlozi da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuje i pripremanje i usluživanje vina i piva, te bezalkoholnih pića i napitaka u i izvan ugostiteljskih objekata nije prihvaćen jer smanjenje stope PDV-a stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna.

Prijedlog da se ukine PDV na nabavu električnih automobila nije prihvaćen jer Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen nije propisana mogućnost oslobođenja od PDV-a za nabavu električnih automobila.

Prijedlozi da se sniženom stopom PDV-a 13% oporezuje sva hrana, osim one hrane koja se oporezuje sniženom stopom PDV-a od 5%, te da se poljoprivredno prehrambeni proizvodi koji se proizvode u Republici Hrvatskoj oporezuju sniženom stopom PDV-a od 5% nisu prihvaćeni jer dodatno sniženje stope PDV-a na stvara dodatni negativni utjecaj na prihode državnog proračuna. Ističe se da u postavljenim limitima postojećeg fiskalnog okvira isto nije moguće prihvatiti te će se navedeno razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.).

Članak 7.

(1) »Isporuka dobara« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

- a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,
- b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolažu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 160,00 kuna.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 10. ovoga Zakona

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obavezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 13.

(1) Mjestom isporuke dobara koja otprema ili prevozi isporučitelj, kupac ili treća osoba, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze na početku otpreme ili prijevoza do kupca

(2) Ako je mjesto iz kojeg se dobra otpremaju ili prevoze treće područje ili treća zemlja, tada se mjestom isporuke dobara koju obavi uvoznik, kao i mjestom bilo koje naknadne isporuke tih dobara, smatra država članica uvoza.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, mjestom isporuke dobara koja isporučitelj ili druga osoba za račun isporučitelja otpremi ili preveze iz države članice koja nije država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku kad otprema ili prijevoz kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) dobra su isporučena poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

b) ne radi se o isporuci novih prijevoznih sredstava iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona ili isporuci dobara nakon njihovog sastavljanja ili postavljanja sa ili bez probnog rada, koju obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun.

(4) Kad su isporučena dobra prema stavku 3. ovoga članka otpremljena ili prevezena s trećeg područja ili iz treće zemlje i ako ih isporučitelj uvozi u državu članicu koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz završava, smatra se da su ona otpremljena ili prevezena iz države članice uvoznice.

(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke dobara koja su u cijelosti otpremljena ili prevezena u istu državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporučena dobra nisu dobra koja podliježu trošarinama u smislu članka 4. stavka 4. ovoga Zakona,

b) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, obavljenih pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u tekućoj kalendarskog godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica,

c) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, osim proizvoda koji podliježu trošarinama, pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica.

(6) U slučaju da ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini prijeđe prag isporuke, koji je propisala druga država članica ili ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke te države članice, mjestom isporuke dobara, koja je iz tuzemstva otpremio ili prevezao isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se, pod uvjetima propisanim u stavcima 3. i 4. ovoga članka, država članica u koju su dobra otpremljena ili prevezena iz tuzemstva. Ako isporučitelj odluči da se na njega ne primjenjuje prag isporuke koji je propisala druga država članica, obvezan je o tome obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(7) U slučaju da je ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj iz druge države članice u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini veća od 270.000,00 kuna (prag isporuke), mjestom isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao u tuzemstvo isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se tuzemstvo sukladno stavku 3. ovoga članka.

(8) Isporučitelj iz stavka 3. ovoga članka može bez obzira što ukupna vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke propisan u stavku 7. ovoga članka, odlučiti da je mjesto takvih isporuka u tuzemstvu.

(9) Isporučitelj iz stavka 8. ovoga članka koji izjavi da ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke iz stavka 7. ovoga članka mora navedeno primjenjivati najmanje dvije kalendarske godine i mora Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona.

(10) Mjesto isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao isporučitelj, kupac ili treća osoba, a koja sastavlja ili postavlja isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sa ili bez probnog rada, je mjesto gdje se ta dobra sastavljaju ili postavljaju.

Članak 33.

(1) Poreznom osnovicom pri isporuci dobara i usluga smatra se naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

(2) U poreznu osnovicu uračunavaju se iznosi poreza, carina, pristojbi i sličnih davanja, osim PDV-a, te sporedni troškovi kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja koje isporučitelj dobara ili usluga zaračunava kupcu ili primatelju.

(3) U poreznu osnovicu ne ulaze sniženja cijena, odnosno popusti zbog prijevremenog plaćanja i popusti što se kupcu odobre u trenutku isporuke, kao ni iznosi koje porezni obveznik zaračuna ili primi od kupca kao povrat za izdatke koje je platio u njegovo ime i za njegov račun i koje u evidencije unosi kao prolazne stavke. Porezni obveznik mora imati dokaze o iznosu izdataka u vezi s prolaznim stavkama i ne može odbiti PDV ako je na njih obračunan.

(4) Porezna osnovica kod isporuka dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku isporuke.

(5) Porezna osnovica kod usluga iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona je ukupni trošak obavljanja usluga.

(6) Kod premještanja dobara u drugu državu članicu u smislu članka 7. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona porezna osnovica je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku premještanja dobara.

(7) Ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja.

(8) U poreznu osnovicu ne ulazi trošak povratne ambalaže o kojoj se vodi posebna evidencija.

(9) U slučaju isporuka dobara i obavljanja usluga osobama koje su u obiteljskim i drugim bliskim osobnim vezama s poreznim obveznikom te u slučaju postojanja financijskih i pravnih veza, uključujući odnose poslodavca i zaposlenika kao i članova njihovih obitelji, veza na temelju članstva, upravljanja ili vlasništva, poreznom osnovicom smatra se tržišna vrijednost u smislu stavka 10. ovoga članka ako je:

a) naknada niža od tržišne vrijednosti, a primatelj isporuke nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona,

b) naknada niža od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona i radi se o isporukama koje su oslobođene PDV-a u skladu s odredbama članka 39. stavka 1. i članka 40. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,

c) naknada viša od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona.

(10) Tržišnom vrijednosti smatra se ukupni iznos kojeg bi kupac ili naručitelj u trenutku isporuke dobra ili obavljene usluge prema načelu nenarušavanja tržišnog natjecanja morao platiti isporučitelju dobara ili pružatelju usluge u tuzemstvu. Ako se ne može utvrditi usporediva isporuka dobara ili usluga, tada se tržišnom vrijednosti smatra:

a) kada je riječ o dobrima, iznos koji nije niži od nabavne cijene tih ili sličnih dobara ili ako je ta cijena nepoznata, ukupna visina utvrđenih troškova u trenutku isporuke,

b) kada je riječ o uslugama, iznos koji nije niži od ukupnih utvrđenih troškova obavljanja usluga koje snosi porezni obveznik.

(11) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, porezna osnovica za isporuku dobara ili usluga obavljenu u odnosu na višenamjenski vrijednosni kupon jednaka je naknadi plaćenju za vrijednosni kupon ili, ako nema informacija o toj naknadi, novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjena za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučena dobra ili usluge.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o poreznoj osnovici.

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje) koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasteurizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefir, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koje se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

d) lijekove koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kinoulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koje se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,

b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili

većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koji se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,

d) dječje sjedalice za automobile, dječje pelene te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,

e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu,

f) ulaznice za koncerte,

g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku,

h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu,

i) urne i ljesove,

j) sadnice i sjemenje,

k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode,

l) proizvode koji se pretežito koriste kao hrana za životinje, osim hrane za kućne ljubimce,

m) isporuku živih životinja: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva

n) isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva,

o) isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi,

p) isporuku žive ribe,

r) isporuku svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka,

s) isporuku svježih ili rashlađenih rakova: jastoga, hlapova, škampa, kozica,

t) isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, uključujući mahunasto suho povrće,

u) isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova,

v) isporuku svježih jaja peradi, u ljusci,

z) usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema

posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s primjenom snižene stope PDV-a, koristeći za isporuku dobara iz stavka 3. točaka j) do v) ovoga članka Kombineranu nomenklaturu (KN) iz Priloga I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987.

Članak 39.

(1) PDV-a je oslobođeno:

a) univerzalna poštanska usluga i s njom povezane isporuke pratećih dobara osim prijevoza putnika i telekomunikacijskih usluga,

b) bolnička i medicinska njega i s time usko povezane djelatnosti koje obavljaju tijela s javnim ovlastima ili koje, u uvjetima koji su u socijalnom smislu slični uvjetima koji se primjenjuju na tijela s javnim ovlastima, obavljaju bolnice, centri za liječenje ili medicinsku dijagnostiku i druge priznate ustanove slične prirode,

c) obavljanje medicinske njege u okviru bavljenja medicinskim i pomoćnim medicinskim zanimanjima, neovisno o pravnom obliku,

d) isporuke ljudskih organa, krvi i majčinog mlijeka,

e) usluge što ih obavljaju dentalni tehničari te isporuka zubnih/protetskih nadomjestaka koje isporučuju dentalni tehničari i doktori dentalne medicine, neovisno o pravnom obliku,

f) usluge što ih za svoje članove obavljaju udruženja osoba koja obavljaju djelatnosti oslobođene PDV-a ili za koje nisu porezni obveznici, ako su te usluge namijenjene neposredno za obavljanje njihove djelatnosti, uz uvjet da ta udruženja od svojih članova za obavljene usluge zahtijevaju samo nadoknadu njihova dijela ukupnih troškova i da takvo oslobođenje ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

g) usluge i isporuke dobara povezane sa socijalnom skrbi, uključujući one što ih obavljaju i isporučuju domovi za starije i nemoćne osobe, ustanove, tijela s javnim ovlastima ili druge osobe slične prirode,

h) usluge i isporuke dobara povezane sa zaštitom djece i mladeži što ih obavljaju ustanove, tijela s javnim ovlastima ili druge osobe slične prirode,

i) obrazovanje djece i mladeži, školsko ili sveučilišno obrazovanje, stručno osposobljavanje i prekvalifikacija, uključujući s time usko povezane usluge i dobra, koje obavljaju tijela s javnim ovlastima ili druge osobe, koje imaju slične ciljeve,

j) nastava što je privatno održavaju nastavnici i koja obuhvaća osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje,

k) ustupanje osoblja vjerskih ili filozofskih institucija u svrhe propisane točkama b), g), h) i i) ovoga članka kojima je cilj duhovna skrb,

l) usluge i s njima usko povezane isporuke dobara koje neprofitne pravne osobe čiji su ciljevi političke, sindikalne, vjerske, domoljubne, filozofske, dobrotvorne ili druge općekorisne naravi obavljaju svojim članovima u njihovom zajedničkom interesu u zamjenu za članarinu utvrđenu u skladu s pravilima tih osoba, pod uvjetom da to oslobođenje neće narušiti načela tržišnog natjecanja,

m) usluge usko povezane uz sport ili tjelesni odgoj što ih obavljaju neprofitne pravne osobe osobama koje se bave sportom ili sudjeluju u tjelesnom odgoju,

n) usluge u kulturi i s njima usko povezane isporuke dobara, koje obavljaju ustanove u kulturi, tijela s javnim ovlastima ili druge pravne osobe u kulturi,

o) usluge i isporuke dobara koje obavljaju pravne osobe čije su djelatnosti oslobođene PDV-a u skladu s odredbama točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka u vezi s događanjima organiziranim za prikupljanje sredstava isključivo u njihovu korist, pod uvjetom da oslobođenje neće narušiti načela tržišnog natjecanja,

p) usluge prijevoza bolesnih ili ozlijeđenih osoba u vozilima posebno izrađenima za tu svrhu koje obavljaju ovlaštene osobe,

r) djelatnosti javnog radija i televizije, osim komercijalnih.

(2) Oslobođenje od plaćanja PDV-a ne primjenjuje se za isporuke dobara ili usluga iz stavka 1. točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka ako:

a) te isporuke dobara ili usluga nisu neophodne za isporuke oslobođene PDV-a ili

b) je njihova osnovna svrha ostvarenje dodatnih prihoda za navedene osobe, obavljanjem isporuka kojima izravno konkuriraju isporukama poreznih obveznika koji obračunavaju PDV.

(3) Plaćanja PDV-a oslobođene su isporuke dobara ili usluga iz stavka 1. točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka ako ih obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti, pod uvjetom da ne teže ostvarivanju dobiti te ako se dobit ipak ostvari da se ne raspodjeljuje, nego se koristi za nastavak ili poboljšanje obavljanja usluga.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za djelatnosti od javnog interesa te u vezi osoba na koje se oslobođenje primjenjuje.

Članak 41.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobro ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koji djeluju kao takvi u toj drugoj državi članici.

b) isporuke novih prijevoznih sredstava koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

c) isporuke dobara koja podliježu trošarinama koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije, osim dobara koja podliježu trošarinama, nisu predmet oporezivanja PDV-om, ako su ta dobra otpremljena ili prevezena u skladu s propisima koji uređuju trošarine,

d) isporuke dobara koja se premještaju u drugu državu članicu, za koje bi postojalo pravo na oslobođenje prema točkama a), b) i c) ovoga stavka da su obavljene drugom poreznom obvezniku

(2) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te na isporuku dobara obavljenu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona.

(3) Oslobođenje iz stavka 1. točke c) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koja podliježu trošarinama koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Oslobođenje iz stavka 1. točaka a), c) i d) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete ili posebni postupak za prodaju putem javne dražbe.

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,

b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovu sjedištu,

d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO), osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih

prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

f) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s oslobođenjem od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom te način ostvarivanja oslobođenja iz stavka 1. točaka a) i c) ovoga članka.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obavezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obavezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obavezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obavezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obavezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) U slučaju sumnje u opravdanost dodjele PDV identifikacijskog broja Porezna uprava može od poreznog obveznika kojem je PDV identifikacijski broj dodijeljen tražiti podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a za razdoblje od najviše 12 mjeseci. Ako porezni obveznik ne podnese instrument osiguranja, Porezna uprava ukinut će PDV identifikacijski broj, o čemu donosi rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(9) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele, suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja postupak vezan uz podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja PDV-a i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 83.

(1) Porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik mora voditi evidenciju dobara koja je otpremio ili prevezao ili koja su za njegov račun bila otpremljena ili prevezena izvan područja Republike Hrvatske, ali unutar Europske unije radi obavljanja usluga procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima ili njihovog privremenog korištenja u smislu članka 7. stavka 6. točaka d), e) i f) ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik mora voditi detaljnu evidenciju koja omogućava identifikaciju dobara koja mu je iz druge države članice dopremio porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici ili druga osoba za njegov račun i koja su upotrijebljena za usluge koje se sastoje u procjeni tih dobara ili radovima na tim dobrima.

(4) Porezni obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama s uračunanim PDV-om, obvezni su osigurati i podatke o uračunanom PDV-u te podatke o poreznim osnovicama razvrstanim po stopama PDV-a.

(5) Podatke iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka porezni obveznici obvezni su osigurati unutar roka propisanog za uplatu PDV-a.

(6) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da porezni obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovoga Zakona i zbog toga nije moguće utvrditi obvezu PDV-a, tijelo koje obavlja nadzor nalaže poreznom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavi, po tržišnim cijenama.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovoga članka.

Članak 85.

(1) Porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom razdoblje oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,

h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama. Prijavu PDV-a je obavezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem, obavezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu

(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja te kada su obvezni platiti PDV prema članku 75. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a uz prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka u rokovima iz stavka 6. ovoga članka podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju

o primljenim računima. Iznimno, evidenciju o primljenim računima ne podnosi porezni obveznik koji prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku prema stavku 9. ovoga članka

(11) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Članak 88.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a mora podnijeti Zbirnu prijavu o sljedećem:
a) stjecateljima registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra prema uvjetima navedenima u članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona i za premještanje dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

b) osobama registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra koja su mu bila isporučena u okviru stjecanja unutar Europske unije iz članka 10. ovoga Zakona,

c) poreznim obveznicima i pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a registrirani su za potrebe PDV-a, kojima je obavio usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u državi članici gdje je ta transakcija oporeziva i za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Zbirna prijava podnosi se najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) U Zbirnoj prijavi se navode:

a) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu i pod kojim isporučuje dobra prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) ovoga Zakona ili obavlja usluge prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je osoba koja stječe dobra registrirana za potrebe PDV-a u drugoj državi članici te pod kojim su joj unutar Europske unije dobra isporučena ili usluge obavljene,

c) za svakog stjecatelja dobara ili primatelja usluga ukupnu vrijednost isporuke dobara ili usluga koje je obavio porezni obveznik,

d) vrijednosti ispravaka porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona. Te se vrijednosti navode za razdoblje oporezivanja tijekom kojega je osoba koja stječe dobra ili prima usluge prijavila ispravke.

(4) Vrijednosti iz stavka 3. točke c) ovoga članka iskazuju se u Zbirnoj prijavi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona ovoga članka. Vrijednosti iz stavka 3. točke d) ovoga članka za koje je stjecatelj primio obavijest o usklađenju, iskazuju se u Zbirnoj prijavi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) U Zbirnoj prijavi u slučaju premještanja dobara navodi se i sljedeće:

1. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

2. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

3. ukupnu vrijednost premještenih dobara utvrđenu u skladu s odredbom članka 33. stavka 6. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi Zbirne prijave, uključujući oblik i sadržaj.

Članak 125.i

(1) Porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.

(2) Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja.

(4) Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama.

Članak 125.k

(1) Porezni obveznik iz članka 125.i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(2) Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a.

(4) Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgoda izvršenje rješenja.

(5) Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

(6) Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

(7) Ministar financija propisuje detaljne odredbe za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),

2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),

3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., 2. i 3., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),

4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),

5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),

6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),

7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),

8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),

9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),

10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 11),

11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),

12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),
23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),
24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),
25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),
26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),
27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
(Narodne novine, broj 106/18)

Članak 6.

Članak 38. mijenja se glasi:

„(1) PDV se obračunava i plaća po stopi od 24%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje) koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koje se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

d) lijekove koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kinoulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koje se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,

b) novine« i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine« i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju te osim onih koji se u cijelosti ili većim dijelom sastoje od videozapisa ili glazbenog sadržaja,

c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,

d) dječje sjedalice za automobile, dječje pelene te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,

e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu,

f) ulaznice za koncerte,

g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku,

h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu,

i) urne i ljesove.

j) sadnice i sjemenje,

k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode,

l) proizvode koji se pretežito koriste kao hrana za životinje, osim hrane za kućne ljubimce,

- m) isporuku živih životinja: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva,
 - n) isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovaca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva,
 - o) isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi,
 - p) isporuku žive ribe,
 - r) isporuku svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka,
 - s) isporuku svježih ili rashlađenih rakova: jastoga, hlapova, škampa, kozica,
 - t) isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, uključujući mahunasto suho povrće,
 - u) isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova,
 - v) isporuku svježih jaja peradi, u ljusci,
 - z) usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje središnjeg državnog tijela nadležnog za intelektualno vlasništvo.
- (4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s primjenom snižene stope PDV-a, koristeći za isporuku dobara iz stavka 3. točaka j) do v) ovoga članka Kombineranu nomenklaturu (KN) iz Priloga I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987.“.

Članak 22.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2019., osim članka 6. ovoga Zakona u dijelu kojim se mijenja članak 38. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14. i 115/16.) koji stupa na snagu 1. siječnja 2020.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINACIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: IV. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.)

32018L1910

- Članak 1. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (24.08.2020)
- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18)

Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25.3.2019.)

32019L0475

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

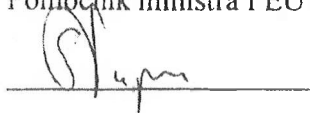
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Pomoćnik ministra i EU koordinatorski

(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

državna tajnica

M. Z. Zgombić

(potpis)

35
21/4 2019

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>U Direktivi 2006/112/EZ članak 6. mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(f) Campione d'Italia; (g) talijanske vode Luganskog jezera.”;</p> <p>2. u stavku 2. točke (f) i (g) brišu se.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18), u članku 2. iza podstavka 7. točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se podstavci 8. i 9. koji glase:</p> <p>„- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.),</p> <p>- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25.3.2019.).“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18) članak/članci 3.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>Članak 2.</p> <p>U članku 5. stavku 3. Direktive 2008/118/EZ točke (f) i (g) brišu se.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Preuzima se u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trošarinama</p>
<p>Članak 3.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju odredbe potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 17.a</p> <p>1. Prijenos robe koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmanâ za premještanje dobara ne smatra se isporukom robe uz naknadu.</p> <p>2. Za potrebe ovog članka smatra se da aranžmani za premještanje dobara postoje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) porezni obveznik, ili treća osoba za njegov račun, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između obaju poreznih obveznika;</p> <p>(b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu nema sjedište svojeg poslovanja ni stalni poslovni nastan u državi članici u koju se roba ili usluge otpremaju ili prevoze;</p> <p>(c) porezni obveznik kojem je namijenjena</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Iza članka 7. dodaje se članak 7.a koji glasi:</p> <p>„Članak 7.a</p> <p>(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.</p> <p>(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun, otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,</p> <p>b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,</p> <p>c) porezni obveznik kojem je</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>isporuka robe identificiran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi te su i njegov identitet i identifikacijski broj za PDV koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke (b) u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju;</p> <p>(d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu bilježi prijevoz robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3. te u zbirnu prijavu predviđenu u članku 262. stavku 2. unosi identitet poreznog obveznika koji stječe robu i identifikacijski broj za PDV koji mu je dodijelila država članica u koju se roba otprema ili prevozi.</p> <p>3. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. te pod uvjetom da se prijenos obavlja u roku iz stavka 4., u trenutku prijensa prava na raspolaganje robom u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke (c) primjenjuju se sljedeća pravila:</p> <p>(a) smatra se da je isporuku robe u skladu s člankom 138. stavkom 1. obavio porezni obveznik koji je sâm otpremio ili prevezao robu u državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba;</p> <p>(b) smatra se da je stjecanje robe unutar Zajednice obavio porezni obveznik</p>	<p>namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju,</p> <p>d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.</p> <p>(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijensa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:</p> <p>a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun</p>		
---	---	--	--

<p>kojem se ta roba isporučuje u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.</p> <p>4. Ako tijekom 12 mjeseci nakon dolaska robe u državu članicu u koju je otpremljena ili prevezena, roba nije isporučena poreznom obvezniku iz stavka 2. točke (c) i stavka 6. kojem je namijenjena, a nije nastupila nijedna od okolnosti utvrđenih u stavku 7., smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.</p> <p>5. Ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) pravo na raspolaganje robom nije preneseno, a ta je roba, u roku iz stavka 4., vraćena u državu članicu iz koje je otpremljena ili prevezena; i</p> <p>(b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao robu bilježi vraćanje robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p> <p>6. Ako se u razdoblju iz stavka 4. porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen u trenutku zamjene pod uvjetom da:</p>	<p>obavila treća osoba;</p> <p>b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.</p> <p>(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.</p> <p>(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i</p> <p>b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.</p>		
---	---	--	--

<p>(a) ispunjeni su svi ostali primjenjivi uvjeti iz stavka 2; i</p> <p>(b) porezni obveznik iz stavka 2. točke (b) zabilježio je zamjenu u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p> <p>7. Ako u roku iz stavka 4. bilo koji od uvjeta utvrđenih u stavcima 2. i 6. prestane biti ispunjen, smatra se da je prijenos robe u smislu članka 17. obavljen u trenutku u kojem je odgovarajući uvjet prestao biti ispunjen.</p> <p>Ako se roba isporučuje osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) ili stavka 6., smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije takve isporuke.</p> <p>Ako se roba otprema ili prevozi u zemlju koja nije država članica iz koje je izvorno premještena, smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili takvog prijevoza.</p> <p>U slučaju uništenja, gubitka ili krađe robe smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni na dan kada je roba doista nestala ili je uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da je roba uništena ili da nedostaje.”;</p> <p>2. U glavu V. poglavlje 1. odjeljak 2. umeće</p>	<p>(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka</p> <p>b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da</p>		
--	--	--	--

<p>se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 36.a</p> <p>1. Kada se ista roba isporučuje uzastopno te se ta roba otprema ili prevozi iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog dobavljača do zadnjeg kupca u lancu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredničkom subjektu.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci robe koju je obavio posrednički subjekt u slučaju u kojem je posrednički subjekt svojeg dobavljača obavijestio o identifikacijskom broju za PDV koji mu je izdala država članica iz koje se roba otprema ili prevozi.</p>	<p>uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.”.</p>		
<p>3. Za potrebe ovog članka ‚posrednički subjekt‘ znači dobavljač u lancu koji nije prvi dobavljač u lancu, koji sâm otprema ili prevozi robu ili to obavlja putem treće osobe koja postupi za njegov račun.</p> <p>4. Ovaj članak ne primjenjuju se na situacije obuhvaćene člankom 14.a.”;</p> <p>3.Članak 138. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice izuzimaju isporuku</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Iza članka 13. dodaje se članak 13.a koji glasi:</p> <p>„Članak 13.a</p> <p>(1) Kada se ista dobra isporučuju uzastopno te se otpremaju ili prevoze iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog isporučitelja do zadnjeg kupca u nizu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredniku.</p> <p>(2) Odstupajući od stavka 1. ovoga članka, otprema ili prijevoz pripisuje</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (24.08.2020)</p>

<p>robe koju prodavatelj ili osoba koja stječe robu otprema ili prevozi na odredište izvan njihova državnog područja, ali unutar Zajednice, ili takve robe koja se otprema ili prevozi za račun prodavatelja ili osobe koja stječe robu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) roba se isporučuje drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje;</p> <p>(b) porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik za koje se obavlja isporuka identificirani su za potrebe PDV-a u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje te su dobavljaču priopćili taj identifikacijski broj za PDV.”;</p> <p>(b) umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Izuzeće predviđeno u stavku 1. ne primjenjuje se kada isporučitelj nije postupio u skladu s obvezom podnošenja zbirne prijave predviđenom u člancima 262. i 263. ili kada se u zbirnoj prijavi koju je podnio ne iskazuju točne informacije u vezi s tom isporukom kako se zahtijeva u članku 264., osim ako dobavljač može propisno opravdati svoj propust na način koji zadovoljava nadležna tijela.”;</p>	<p>se samo isporučiti dobara koju je obavio posrednik u slučaju u kojem je posrednik svojeg isporučitelja obavijestio o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze.</p> <p>(3) „Posrednik“ u smislu ovoga članka je isporučitelj u nizu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi dobra ili to za njegov račun obavlja treća osoba.“</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p style="text-align: center;">U članku 41. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:</p> <p>„a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobra ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>1. dobra se isporučuju drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u toj drugoj državi članici,</p> <p>2. porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik kojoj se obavlja isporuka registrirana je za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>4. U članku 243. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Svaki porezni obveznik koji prenosi robu u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju s pomoću koje se poreznim tijelima omogućuje provjera pravilne primjene tog članka.</p> <p>Svaki porezni obveznik kojemu se isporučuje roba u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju te robe.”;</p> <p>5. Članak 262. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 262.</p> <p>1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi zbirnu prijavu u kojoj se navode:</p> <p>(a) stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu u skladu s uvjetima određenima u članku 138. stavku 1. i članku 138. stavku 2. točki (c);</p> <p>(b) osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu koja je njemu isporučena putem stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 42.;</p> <p>(c) porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je pružio usluge, osim usluga koje su izuzete od</p>	<p>potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici te je isporučitelju dala svoj PDV identifikacijski broj,“.</p> <p>Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Oslobodjenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se ako porezni obveznik isporučitelj ne podnese Zbirnu prijavu iz članka 88. ovoga Zakona ili ako u podnesenoj Zbirnoj prijavi ne iskaže točne podatke iz članka 88. stavka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, osim ako može opravdati svoj propust u skladu sa zahtjevima Porezne uprave.”.</p> <p>Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5..</p> <p>Članak 10.</p> <p>U članku 83. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućava provjeru pravilne primjene tog aranžmana. Porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi</p>		
---	---	--	--

<p>PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva i za koje primatelj ima obvezu platiti porez u skladu s člankom 196.</p> <p>2. Osim informacija iz stavka 1., svaki porezni obveznik podnosi informacije o identifikacijskom broju za PDV poreznih obveznika kojima je namijenjena roba koja se otprema ili prevozi u okviru aranžmanâ za premještanje dobara u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 17.a. te o svakoj izmjeni podnesenih informacija.”;</p> <p>6. Članci 403. i 404. brišu se.</p>	<p>evidenciju tih dobara.”</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 4., 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavaka 1., 2., 3. i 4.“ zamjenjuju se riječima; „stavaka 1., 2., 3., 4. i 5.“.</p>		
	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 88. stavku 1. točki c) na kraju teksta točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka d) koja glasi:</p> <p>„d) PDV identifikacijskom broju poreznih obveznika kojima su namijenjena dobra koja se otpremaju ili prevoze u okviru aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima iz članka 7.a ovoga Zakona te o svakoj izmjeni dostavljenih podataka.”</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18) članak/članci 88.
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.

<p>2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>